МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

86 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2026»

14-15 травня 2026 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2026

НЕЙРООФТАЛЬМОЛОГІЧНІ ПРОЯВИ РОЗСІЯНОГО СКЛЕРОЗУ: ДАНІ ПЕРИМЕТРІЇ ТА СТАН ЗІНИЧНИХ РЕАКЦІЙ 81
Левицький В.С., Попадинець О.М.

ВПЛИВ ГОЛОВНОГО БОЛЮ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ 3-4 КУРСУ ВНМУ ІМ.М.І.ПИРОГОВА 82
Василенюк О.В., Забельська К.Д.

ВПЛИВ ХРОНІЧНОЇ ДЕПРИВАЦІЇ СНУ НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ 83
Гунько О. С.

ПСИХОЕМОЦІЙНА РЕГУЛЯЦІЯ ПІДЛІТКІВ В УМОВАХ ХРОНІЧНОГО СТРЕСУ: МОЖЛИВОСТІ ПІДХОДУ SELF-LEADERSHIP 84
Урюпа Є.С.

ПРОФЕСІЙНЕ ВИГОРАННЯ МЕДИЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я 85
Гунько М.Р.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ, ЛІКУВАННЯ ТА ВТОРИННОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ЛАКУНАРНОГО ІШЕМІЧНОГО ІНСУЛЬТУ 86
Гуйтур Н.М.

МЕТААНАЛІЗ ДАНИХ ЩОДО НЕЙРОВІЗУАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН У ГОЛОВНОМУ МОЗКУ ОСІБ З РОЗЛАДОМ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ 87
Тищенко В.В.

ОСОБЛИВОСТІ НЕВРОЛОГІЧНИХ ПРОЯВІВ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ ЧЕРЕПНО-МОЗКОВОЮ ТРАВМОЮ 88
Детюкова К.Д.

КЛІНІКО-МЕТАБОЛІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІШЕМІЧНОГО ІНСУЛЬТУ У ПАЦІЄНТІВ ЗІ СТЕНОЗУЮЧИМ ТА НЕСТЕНОЗУЮЧИМ АТЕРОСКЛЕРОЗОМ ЕКСТРАКРАНІАЛЬНИХ АРТЕРІЙ 89
Калашникова Н. М.

ОСОБЛИВОСТІ ЛІКУВАННЯ ЕПІЛЕПСІЇ ПІД ЧАС ВАГІТНОСТІ ТА В ПІСЛЯПОЛОГОВОМУ ПЕРІОДІ 89
Лоза Є.К.

STRUCTURAL AND FUNCTIONAL ABNORMALITIES IN LANGUAGE-RELATED BRAIN REGIONS IN AUTISM SPECTRUM DISORDER 90
Sankova A. V.

ПЕДІАТРИЧНИЙ РОЗСІЯНИЙ СКЛЕРОЗ: СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ПРО НЕЙРОІМУННІ МЕХАНІЗМИ УРАЖЕННЯ ЦНС 91
Франко О.М., Шульгай С.Т.

COMPARATIVE ANALYSIS OF SPEECH PATTERNS AS EARLY MARKERS OF NEUROLOGICAL DISORDERS 92
Молодецька Д.Г.

ОСОБЛИВОСТІ СПРИЙНЯТТЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ПАЦІЄНТІВ ПСИХІАТРИЧНОГО ПРОФІЛЮ МЕДИЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ ТА СТУДЕНТАМИ 93
Перепечка Т.С.

ENGLISH-SPEAKING ANXIETY AND ITS IMPACT ON THE PROFESSIONAL CONFIDENCE OF THE UNIVERSITY MEDICAL STUDENTS 94
Lilitko D.A.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕПІЛЕПТИЧНИХ НАПАДІВ У ПСИХОГЕННІ НЕЕПІЛЕПТИЧНІ НАПАДИ ПІСЛЯ УСПІШНОГО ХІРУРГІЧНОГО ВТРУЧАННЯ З ПРИВОДУ ГІПОКАМПАЛЬНОГО СКЛЕРОЗУ 95
Мандзюк Є.О.

РОЛЬ ІНТЕРНАЛІЗАЦІЇ ТА МЕМБРАННОГО ТРАФІКІНГУ D2-ДОФАМІНОВИХ РЕЦЕПТОРІВ У НЕЙРОПЛАСТИЧНО-АСОЦІЙОВАНИХ МЕХАНІЗМАХ ЗАЛЕЖНОСТІ 95
Націнець В.Й.

ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ, ФТІЗІАТРІЯ, МІКРОБІОЛОГІЯ 98

ВИКОРИСТАННЯ МОДИФІКОВАНИХ БАКТЕРІЙ У ТЕРАПІЇ ОНКОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ 98
Чопик О.В.

ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА ДИСЕМІНОВАНОГО ТУБЕРКУЛЬОЗУ ЛЕГЕНЬ ТА САРКОЇДОЗУ II СТАДІЇ 98
З.В.Ростикус.

ОСОБЛИВОСТІ СПРИЙНЯТТЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ПАЦІЄНТІВ ПСИХІАТРИЧНОГО ПРОФІЛЮ МЕДИЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ ТА СТУДЕНТАМИ

Перепечка Т.С.
Науковий керівник: проф. Хоміцький М.Є.
Кафедра психіатрії, психотерапії та медичної психології
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

У сучасній науковій літературі образотворче мистецтво розглядається не лише як естетичний феномен, а й як важливий психологічний та психопатологічний процес, що має значення для розуміння психічного стану людини, [*Jingxuan Hu, Zhang, et al., 2021*]. Відображення внутрішнього переживання, невербальне самовираження та емоційна реакція на візуальні образи стають особливо актуальними при роботі з пацієнтами, які страждають на психічні розлади, оскільки мистецтво може відкривати доступ до невербальної комунікації та внутрішнього світу людини, що не завжди можливо через традиційні клінічні методи діагностики та терапії [*Samokhvalov,2021*].

Мета дослідження: дослідити особливості сприйняття образотворчої продукції пацієнтів з тяжкими психічними розладами (ТПР) різними групами респондентів, які пройшли навчальний курс з медичної психології та психіатрії

Матеріал та методи: Було опитано 246 респондентів за допомогою розробленої google-forms, з використанням малюнків пацієнтів з ТПР. Застосовано клініко-психопатологічний, клініко-феноменологічний та медико-статистичний методи.

Отримані результати: в результаті дослідження усіх груп учасників **ГД1 (студенти)** продемонструвала високу здатність до ідентифікації психічної норми та відсутності порушень ($p = 0,0201$), порушень сприйняття, мислення та емоцій ($p < 0,0001$), шизофренії ($p < 0,0001$) та афективних розладів ($p < 0,0001$). **ГД2 (лікарі не психіатри)** ідентифікували статистично значущу верифікацію афективних ($p < 0,0001$), шизофренії ($p = 0,0035$) та порушення сприйняття, мислення емоцій й настрою ($p = 0,0106$). **ГД3(лікарі-психіатри)** правильно верифікували наявність порушення сприйняття, мислення емоцій ($p = 0,0478$), порушень настрою ($p = 0,0201$), а також приналежність робіт авторам з діагнозом афективні розлади ($p = 0,0008$). **ГД4 (медсестри/фельдшери)** ідентифікували лише наявність порушення сприйняття, мислення, емоцій ($p = 0,0038$). **ГД5 (психологи)** успішно диференціювали відсутність порушень та психічну норму ($p = 0,0337$), порушення сприйняття, мислення та емоцій ($p < 0,0001$) та порушення настрою ($p < 0,0001$) Разом з тим, верифіковано наявність афективних розладів ($p = 0,0008$). **ГД6(лікарі-інтерни)** ідентифікувала лише наявність афективних розладів ($p = 0,0184$).

Висновки: у результаті дослідження всі групи учасників продемонстрували статистично значущу здатність до розпізнавання психічної норми та патологічних станів, з суттєвими якісними та кількісними відмінностями. Отримані результати обмежено підтверджують валідність інтуїтивного діагностичного підходу з використанням образотворчої продукції пацієнтів психіатричної клініки і підкреслюють необхідність подальшого удосконалення освітніх підходів, спрямованих на розвиток клінічного мислення та диференційної діагностики психічної патології.